

S'han renovat totalment els habitatges del bloc de la plaça Pau Casals construït als seixanta

ra, que li van gestionar el lloguer dels quatre pisos

TRES EXEMPLES

Carrer Santa Anna

Les obres de reforma van acabar el mes de febrer passat. S'han renovat sis habitatges existents, que estaven buits, i s'ha mantingut sense reformar un que està llogat com a oficina. Hi ha un pis a la segona planta, dos a la tercera i tres a l'àtic, dos dels quals són dúplex. Tenen entre 80 i 120 metres quadrats. Es destinen al lloguer amb un aparcament vinculat al carrer Sant Jaume.

Carrers Francesc Tarafa i Joan Prim

La finca té quatre pisos, dos amb entrada pel carrer Joan Prim i dos pel carrer Francesc Tarafa. Fa un any, va quedar buit el darrer pis, que estava llogat com a local. "Els altres tres feia anys que estaven tancats", explica Francesc Peypoch, propietari de l'immoble. "Van decidir arreglar-ho com a pisos perquè ens van dir que com a locals cada cop tenien menys sortida", afegeix. Els quatre pisos ja estan llogats.

Plaça Pau Casals

Eren pisos construïts als anys seixanta i on calia una renovació a fons. N'hi havia que feia temps que estaven tancats i altres que, darrerament, havien estat llogats per fer de magatzem. Sense introduir ascensor, s'han renovat els cinc pisos canviant la distribució interior. S'ha deixat un habitatge a la primera planta, dos a la segona i dos a la tercera, més petits. Ja estan tots ocupats.

Renovació urbana, mirada de futur i de vida

Miquel Turné

Delegat del Vallès Oriental del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya

Després d'anys en els quals els cartells d'"Es lloga" o "Es traspassa" dominaven les zones comercials i històriques de les nostres ciutats, i de la reestructuració social, les activitats tornen als baixos dels edificis. Però, com deia Heràclit, "no podem banyar-nos dues vegades en el mateix riu". Si hem après alguna cosa, ara és el moment de demostrar-ho.

Una rotació constant de vells i nous usos, o usos reinventats, van progressivament adaptant-se als nous temps, noves generacions i noves realitats. Durant aquesta etapa d'adaptació, alguns dels usos antics van marxar per traslladar-se a altres llocs: alguns més allunyats dels centres de les ciutats i altres a entorns virtuals. Marxant, van alliberar espais físics aptes per a nous usos que regenerin el dinamisme de la ciutat.

El canvi del paradigma de la mobilitat absoluta, la restricció del vehicle en alguns carrers, com ara el centre històric, permet que els ciutadans hagin recuperat els espais públics, amb una visió més amable amb el veïnatge i amb un teixit associatiu de proximitat, cosa que genera nous usos als carrers i fomenta la cohesió social i cultural. El resultat és inqüestionable: torna a créixer l'atractiu econòmic dels espais.

Les ciutats s'estan reformant. Per fi han entès que no han de ser molt grans, que no cal que s'estenguin com una taça d'oli en el territori, que el terreny lliure que els envolta també és ciutat i cal preservar-lo inalterat per tal de gaudir-lo. I han començat a mirar cap endins, cap a les ferides que cal cosir, fruit d'usos que han marxat, d'habitatges pensats per unitats familiars d'altres temps, i per necessitats socials ja obsoletes.

La ciutat ha comprès que en la complicitat està el seu poder. I, si volem fer efectiu el dret a la ciutat dels ciutadans, aquesta ha de ser la tendència de futur. La concentració de població possibilita donar millors serveis, més propers a la ciutadania, i generar canvis en la mobilitat, obrint diverses escales de moviment i de transport.

L'urbanisme i l'arquitectura han de permetre fer de les ciutats entorns de qualitat, que satisfacin millor les necessitats vitals i quotidianes. Especialment en una societat que assumeix la diversitat funcional, cultural i familiar com a normalitat.

El Pacte Nacional per a la Renovació Urbana, iniciativa del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, és el màxim exponent d'aquesta voluntat. No es planteja només una rehabilitació física, sinó que el principal objectiu de la rehabilitació és aconseguir millorar l'entorn on es realitza, tant en el pla físic, com social, cultural, econòmic i humà. Ha de facilitar l'adaptació d'antics espais a nous usos i necessitats, però alhora, i més important, proporcionar més qualitat de vida a les persones.

Així, els edificis antics, grans i amb moltes pèrdues tèrmiques passaran a ser més eficients, s'adaptaran a les diverses realitats socials de les famílies, a persones amb mobilitat reduïda o gent gran, i a altres usos més diversos. La proposta d'intervencions és infinita i hi anirà variant amb el temps.

La concentració de població possibilita donar millors serveis, més propers a la ciutadania i generar canvis en la mobilitat

Renovant, tots hi hem de guanyar. Els usuaris, en qualitat de vida, confort, salut i benestar. La societat, en cohesió social, democratització dels espais i seguretat. I el medi ambient, en la transició energètica, la reutilització de matèries primeres i l'economia circular.

Finalment, en l'Any Europeu del Patrimoni, resulta imprescindible posar de manifest la importància de protegir i dignificar la memòria històrica del nostre patrimoni cultural, material i immaterial. Aquest va ser precisament el tema central de la Declaració de Davos, que promou un Baukultur (cultura de construcció) d'alta qualitat.

Granollers i, per ampliació Catalunya, ja van encarats en aquest camí. Podem augurar un gran futur a les nostres persones i ciutats, mitjançant la renovació urbana.